

ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΕΡΓΟ
ΜΕΓΑΛΕΣ ΠΡΟΣΔΟΚΙΕΣ

ΓΕΝΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ ΑΤΣΙΠΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΕΙΜΕΝΟ
ΜΑΛΛΙΟΥ ΕΛΕΟΝΩΡΑ

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ - ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ
ΜΑΛΛΙΟΥ ΕΛΕΟΝΩΡΑ - ΜΙΧΑΛΗ ΜΑΡΙΑ

ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΙΚΗ ΙΔΕΑ
ΚΑΛΗ ΓΙΑΝΝΑ

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ - ΚΕΙΜΕΝΩΝ
ΜΑΛΛΙΟΥ ΕΛΕΟΝΩΡΑ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΕΛΕΝΙ ΜΑΛΛΙΟΥ

Photogr. Eleni Malliou

Μεγάλες Προσδοκίες

Το θέατρο είναι ζωή, είναι δημιουργία και υποχρεώνει αυτόν που είναι πάνω στη σκηνή ή κάτω από τη σκηνή να κοιτάξει μέσα του, να έρθει αντιμέτωπος με τον εαυτό του και τελικά να καταλήξει να τον αποδεχτεί ή να τον αλλάξει.

Προσωπικά πιστεύω στη δύναμη της θεατρικής ομάδας και όχι στο θέατρο του πρωταγωνιστή. Η ομαδική δημιουργία είναι όλη η δουλειά μας. Είναι η σκέψη μας, οι ιδέες μας, ο εαυτός μας. Από την άλλη η παράσταση είναι μία στιγμή μοναδική, είναι το κέντρο του ενδιαφέροντος μας, το κέντρο των βλεμμάτων μας. Θα δούμε τα παιδιά, θα δούμε τη δική τους ματιά στην ιστορία, δίδοντας τους ένα βήμα για να εξωτερικεύσουν τα συναισθήματά τους και να καθρεφτίσουν αυτό που παρήγαγαν.

Δεν είναι τόσο η ανάγκη για το χειροκρότημα και για μια καλή παράσταση, όσο η δύναμη του θεάτρου να περνάει ταυτόχρονα σε όλους αυτό το αίσθημα της δημιουργίας. Τα παιδιά το νοιώθουν αυτό, το εσωτερικεύουν, το μεταδίδουν, το αναπτύσσουν, το εξελίσσουν και το θυμούνται στο μέλλον.

Το σημαντικό για μένα είναι η απόκτηση αυτών των αναμνήσεων, οι οποίες ίσως τελικά χρειαστούν για τη μεταμόρφωση του εαυτού... μας.

Μάλλιου Ελεονώρα

Πρόλογος

Φέτος είναι η δεύτερη χρονιά που ανεβάζουμε ένα θεατρικό έργο στα πλαίσια εκπαιδευτικού προγράμματος με περισσότερα παιδιά από πέρυσι. Συνοδοιπόροι σε αυτή την προσπάθεια ήταν οι συνάδελφοι μου, η γυμνάστρια του σχολείου μας η κ. Μιχάλη Μαρία και η καθηγήτρια των εικαστικών και ζωγράφος Καλή Γιάννα μαζί με την ομάδα της.

Δεν παρουσιάσαμε ένα έργο που ήταν έτοιμο, αλλά ένα έργο που δημιουργήσαμε από την αρχή ως το τέλος μόνοι μας. Δεν εννοούμε γράφοντας με χαρτί και μολύβι λέξη προς λέξη το κείμενο, αλλά ουσιαστικά μέσα από αυτοσχεδιασμούς και διαδικασίες που γίνονταν πάντα σε αλληλεπίδραση μεταξύ τους, μέσα από εικόνες που προέκυπταν από την καθημερινότητα τους και μέσα από τους τρόπους που από κοινού βρίσκαμε να τις δραματοποιούμε. Αυτά μορφοποίησαν σιγά-σιγά μορφή το έργο.

Ο αρχικός σκοπός της περυσινής ερευνητικής εργασίας και του φετινού εκπαιδευτικού προγράμματος δεν ήταν απλά το στήσιμο μιας παράστασης, αλλά η κάλυψη της ανάγκης του μαθητή να κατανοήσει τον εαυτό του και ταυτόχρονα να κατανοήσει σημεία από την πραγματικότητα των άλλων. Αυτό επιτεύχθηκε μέσα από την προσπάθεια συγγραφής και ερμηνείας ενός θεατρικού έργου βασισμένου στις αρχές της βιωματικής μάθησης και στις τεχνικές δραματοποίησης. Έγινε προσπάθεια να ενισχυθεί η αυτοέκφραση, ο αυτοέλεγχος, η συνεργασία, ο σεβασμός στην διαφορετικότητα, η ικανότητα συγκέντρωσης και να καταπολεμηθεί η δειλία.

Μέσα από το έργο «Μεγάλες Προσδοκίες» με την ενεργό ταυτοποίηση των μαθητών με τους συγκεκριμένους ρόλους προσπαθήσαμε να μεταμορφώσουμε τον κάθε μαθητή από εγωκεντρική σε συμμετέχουσα και εν τέλει σε δημιουργική οντότητα, της οποίας η ολοκλήρωση δεν υφίσταται και δεν νοείται δίχως την ύπαρξη του άλλου. Επιδιώξαμε να νιώσουν περισσότερο παρά να μάθουν, ότι το «εγώ» καταστρέφει τα πάντα, φιλίες, σχέσεις, δουλειές, ζωές, ακόμα και μία θεατρική παράσταση. Ενώ το «εμείς» χτίζει γερά θεμέλια.

Η συνταγή της ιστορίας μας...

Πήρα 24 χαρακτήρες, τους τοποθέτησα σε ένα σκηνικό (Στραζά', ένα χωριό στη Ρουμανία), τους έδωσα ένα πρόβλημα (τη συνεργασία) και ένα κίνητρο (τη θεατρική παράσταση) και κατόπιν τους άφησα να δράσουν (η λύση). Αμέσως ήρθε η αντίδραση (ο εγωισμός), τα πράγματα άρχισαν να γίνονται πιο δύσκολα (η μοναξιά) με αποτέλεσμα να αρχίσει αμέσως η μάχη (κατά του εγωισμού). Το τέλος δόθηκε δύο μέρες προτού ανέβει η παράσταση.

1. Στραζά = Ατσιπάς = φρουρός

Η ομάδα μας...

Η θεατρική ομάδα «Rebellandes» του ΓΕΛ Ατσιποπούλου σχηματίστηκε το σχολικό έτος 2016-2017 από μαθητές της Α' Λυκείου στο πλαίσιο ερευνητικής εργασίας. Το επόμενο σχολικό έτος 2017-2018, στο πλαίσιο εκπαιδευτικού πολιτιστικού προγράμματος, η ομάδα εμπλουτίστηκε από νέα μέλη-μαθητές της Β' και της Α' Λυκείου. Η ομάδα παρουσίασε το έργο «Μεγάλες Προσδοκίες». Είκοσι τέσσερις πρωταγωνιστές με τη βοήθεια δύο αφηγητών ξεδίπλωσαν πάνω στη σκηνή, με χιούμορ και αυτοσαρκασμό, μία ιστορία γεμάτη αλήθεια, σε μία θεατρική περιπέτεια που ισορροπεί ανάμεσα στον εγωισμό και στην αγάπη.

Συντελεστές Παράστασης 2017-2018

Συγγραφή κειμένου-σενάριο: Μάλλιου Ελεονώρα

Σκηνοθεσία: Μάλλιου Ελεονώρα – Μιχάλη Μαρία

Σκηνογραφική ιδέα: Καλή Γιάννα

Φωτογραφία-Video παράστασης: Eleni malliou

Μουσική επιμέλεια: Μιχαλιού Λίτσα

Ηχοληψία- Ρύθμιση ήχου: Μιχαλιού Λίτσα

Πιάνο – Φλάουτο: Κατριτζιδάκη Βαρβάρα

Κατασκευή σκηνικών: η ομάδα εικαστικών ΓΕΛ Ατσιποπούλου

1. Βανταράκης Μιχάλης
2. Βαονάκης Μπάμπης
3. Γυπαράκης Στέφανος
4. Κωστάκης Γιώργος
5. Μανταδάκης Μανώλης
6. Μαρκουτσάκη Ελευθερία
7. Νικολακάκη Δήμητρα
8. Παπαδάκης Αντώνης
9. Πολοπετράκη Μαρία
10. Ροδινού Ειρήνη
11. Σηφακάκης Γιώργος
12. Σουλιάι Τσουλιάνο
13. Σταυρουλάκη Όλγα
14. Τσαγλιώτης Αντώνης
15. Χατζηδάκη Μαρία

ΗΘΟΠΟΙΟΙ

Τα παιδάκια της παράστασης:

1. Μαραγκουδάκη Σοφία: ως Ον και ως κοριτσάκι (*Ο μαγικός κόσμος της Μπάρμπι*)
2. Καραμπίνα Ερωφίλη: ως μικρή Κατερίνα στο παρελθόν
3. Μαραγκουδάκης Αντώνης: ως μικρός Αντρέας στο παρελθόν

Θεατρική-Ομάδα «Rebellandes»

ΓΕΛ Ατσιποπούλου 2017-2018

Διανομή-Ηθοποιοί:

4. Αθανασιάδη Ερσαΐα: ως Σκάρλετ Ό Χάρα (*Όσα παίρνει ο Άνεμος*).
5. Βαβουράκη Αθηνά: ως Ιουλιέτα (*Ρωμαίος και Ιουλιέτα*).
6. Γιαννούλη Αλίκη: ως Φροσύνη (*Φιλάργυρος*), ως το κορίτσι (*Ο μαγικός κόσμος της Μπάρμπι*).
7. Μακρυδάκη Γεωργία : ως έφηβη (*Βαρεμάρα, η Άλφα-Βήτα της Εφηβείας*).
8. Μανωλακάκη Ευδοξία: αφηγήτρια
9. Μαρκουτσάκη Ελευθερία: ως έφηβη στο *Όνειρο* και στη *Μοναξιά*.
10. Μενιουδάκη Άννα: αφηγήτρια.
11. Χριστουλάκη Ράνια: αφηγήτρια, ως κούκλα (*Ο μαγικός κόσμος της Μπάρμπι*).

12. Καλαϊτζάκης Λευτέρης: ως Σπύρος (στο Παρά Πέντε), ως Χρήστος (Μην αρχίζεις την μουρμούρα)
13. Καμαρίτη Βάσω: ως Αγγέλα (στο Παρά Πέντε)
14. Κιμιωνής Στέλιος: Η φωνή του Κόμη.
15. Κουκουλίτσας Χρήστος: ως Κρέοντας (Αντιγόνη), ως Πετρούκιος (Το ημέρωμα της στρίγγλας), ως έφηβος (Γονείς, η Αλφα-Βήτα της Εφηβείας).
16. Κυριακόπουλος Γιάννης: ως Δάσκαλος (Χτυποκάρδια στα θρανία), ως Φώτης(στο Παρά Πέντε), ως Χάρης (Μην αρχίζεις τη μουρμούρα).
17. Παπαδομανωλάκης Νίκος: ως Ρωμαίος (Ρωμαίος και Ιουλιέτα), ως πατέρας του έφηβου (Γονείς, η Αλφα-Βήτα της Εφηβείας), ως φάντασμα (Το φάντασμα στις όπερας), ως Red (Όσα παίρνει ο άνεμος).
18. Βαβουράκη Χρύσα: ως Αντιγόνη (Αντιγόνη) , ως μητέρα του εφήβου (Γονείς- η Αλφα Βήτα της εφηβείας).
19. Δρακάκης Αντρέας: ως Αντρέας, ως Άρμπαγκον (Φιλάργυρος) και ως χορευτής (Lost on you).
20. Δριδάκη Μαριστέλλα : ως δεσποινίς Πετροβασίλη (Χτυποκάρδια στα θρανία), ως Ζουμπουλία (στο Παρά Πέντε).
21. Κατριτζιδάκη Βαρβάρα: ως κοπέλα με το φλάουτο, ως Αμαλία (στο Παρά Πέντε).
22. Κεριμάκη Βαγγελιώ: ως Ρομπότ (Τεχνητή νοημοσύνη) ως έφηβη (Βαρεμάρα, η Αλφα-Βήτα της εφηβείας).
23. Κουλουριώτη Βιργινία: ως αφύπνιση στο Όνειρο, ως συνείδηση στη Χώρα της μοναξιάς, ως παρελθόν στο κοριτσάκι και στο αγοράκι.

24. Λεντζάκη Έμμη: ως Κατερίνα (το ημέρωμα της στρίγγλας).
25. Λιβανού Ηλιάνα: ως Κατερίνα, ως χορεύτρια (*Lost on you*), ως Άρης (Τεχνητή νοημοσύνη)
26. Μαρακάκη Ρεγγίνα: Βιντεοσκόπηση παράστασης
27. Χριστοφίδου Μαρία: ως Ντάλια (στο *Παρά Πέντε*)
28. Παπαδάκη Ελπίδα: Η φωνή του Όντος

Συντελεστές Παράστασης 2016-2017

Συγγραφή κειμένου-Σενάριο: Μάλλιου Ελεονώρα

Σκηνοθεσία: Μάλλιου Ελεονώρα

Μουσική επιμέλεια: Μιχαλιού Λίτσα

Ηχοληψία-Ρύθμιση ήχου: Παράσχη Σωτηρία-Καλαϊτζάκης Λευτέρης

Φλάουτο: Κατριτζιδάκη Βαρβάρα

Εικονογράφηση: Δρακάκη Μαρία - Κασφίκη Νεφέλη

Φωτογραφία-Video παράστασης: Eleni Malliou

elenimalliou@gmail.com

Θεατρική-Ομάδα «Rebellandes»

ΓΕΛ Ατσιποπούλου 2016-2017

Διανομή-Ηθοποιοί:

1. Αφηγήτρια 1η: Μιχαλιού Λίτσα
2. Αφηγήτρια 2^η: Μυστράκη Βαγγελιώ
3. Βερνάδος Αλέξανδρος: ως Κρέοντας (Αντιγόνη του Σοφοκλή)

4. Γαγάνη Αντωνία: ως Αντιγόνη (Αντιγόνη του Σοφοκλή)
5. Γυπαράκη Κατερίνα: ως Κατερίνα αρχηγός της ομάδας
6. Δρακάκης Αντρέας: ως Άρμπαγκον (Φιλάργυρος)
7. Θεοδωράκη Βαγγελιώ: ως Ρίτα (Εκπαιδεύοντας την Ρίτα)
8. Καμαρίτη Βάσω: ως Ιουλιέτα (Ρωμαίος και Ιουλιέτα για 2)
9. Κατριτζιδάκη Βαρβάρα: το κορίτσι με το φλάουτο (Το φάντασμα της όπερας).
10. Κεραμιανού Μαρία: ως Σκάρλετ ο χάρα (Όσα παίρνει ο άνεμος)
11. Κεριμάκη Βαγγελιώ: ως Αρετούσα (Ερωτόκριτος)
12. Κιόσκου Κλέιντα: ως τραγουδίστρια (ο Σωματοφύλακας)
13. Κουλουριώτη Βιργινία: ως Φροσύνη (Φιλάργυρος)
14. Λιβανού Ηλιάννα: ως η Μποξέρ (Shape of you)
15. Λιονή Κάλλι: ως Πετροβασίλη (Χτυποκάρδια στα θρανία)
16. Μεσσησιανάκης Μανώλης: ως Αίμωνας (Αντιγόνη του Σοφοκλή)
17. Παπαδάκη Ελπίδα: ως δημοσιογράφος, ως Κατερίνα (Το ημέρωμα της στρίγγλας), η φωνή από το Ον
18. Ρουκουνάκη Ελισάβετ: ως το κορίτσι (ο μαγικός κόσμος της Μπάρμπη)
19. Σαββάτης Τάσος: ως Ρωμαίος (Ρωμαίος και Ιουλιέτα για 2)
20. Σταρράς Ηλίας: ως Μονομάχος, (ο Μονομάχος) και ως δάσκαλος, (Χτυποκάρδια στα θρανία)
21. Χριστοφίδου Μαρία: ως κούκλα Μπάρμπη ο μαγικός κόσμος της Μπάρμπη)

ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΕΡΓΟ:

«Μεγάλες Προσδοκίες»

Πράξη 1η: Το παραμύθι

Μουσική: πιάνο, live. Αυτοσχέδια μουσική.

(Στη σκηνή εμφανίζεται ένας κάτοικος του χωριού ο οποίος παίρνει ένα πράσινο μήλο από το κέντρο της σκηνής και το δαγκώνει. Τρομάζει όταν κάτω στους θεατές εμφανίζεται ο πρώτος αφηγητής και φεύγει τρέχοντας. Ο αφηγητής ανεβαίνει πάνω στη σκηνή).

Μουσική: η λίμνη των κύκνων

Αφηγητής 1: Μια φορά και ένα καιρό σε ένα μακρινό χωριό της Ρουμανίας στο Straja (Στραζά), βρισκόταν ένας παλιός πύργος, ιδιοκτησία ενός κόμη που σε αυτόν κάποτε, ο οικοδεσπότης του, κυριευμένος από μοναξιά και μελαγχολία, καταράστηκε όλους τους κατοίκους του χωριού να γεννιούνται και να πεθαίνουν έξυπνοι.

(Στη σκηνή εμφανίζονται δύο χωρικοί οι οποίοι τρομάζουν στην έλευση του δεύτερου αφηγητή που εμφανίζεται ξαφνικά πάνω στη σκηνή και φεύγουν τρέχοντας)

Αφηγητής 2: Όχι, μην μπερδεύετε τα πράγματα... δεν ήταν ευχή ... ήταν μια τρομερή κατάρα που οδήγησε το χωριό χρόνο με τον χρόνο στην καταστροφή.

(Στη σκηνή εμφανίζονται δέκα χωρικοί οι οποίοι αντιδρούν στα λόγια των αφηγητών)

Αφηγητής 1: Παρόλο που οι κάτοικοι του χωριού ήταν όλοι έξυπνοι αντιμετώπιζανε καθημερινά τρομερές δυσκολίες που τους οδηγούσαν σε αδιέξοδο.

Αφηγητής 2: Ο καθένας από τους κατοίκους θεωρούσε τον εαυτό του τόσο έξυπνο, που δεν ανεχόταν τις ιδέες του διπλανού του, όσο εξαιρετικές και αν ήταν. Πάντα μια άλλη ιδέα επισκίαζε την προηγούμενη, και μια άλλη, και μια άλλη, με αποτέλεσμα, να μην μπορούν να συμφωνήσουν σε κάτι.

Αφηγητής 1: Οτιδήποτε και αν προσπαθούσαν να κάνουν από κοινού, το αποτέλεσμα ήταν τραγικό. Τίποτα δεν μπορούσαν να κάνουν μαζί... Μαζί; (οι χωρικοί στο άκουσμα της λέξης μαζί αποχωρούν από την σκηνή η ο καθένας προς διαφορετική κατεύθυνση) Μία λέξη που δεν γνώριζαν ... ήταν ανώφελο να προσπαθούν.

Αφηγητής 2: Έτσι, μέρα με τη μέρα άρχισαν να αγαπάνε τον εαυτό τους με ολοένα πιο εγωιστική αγάπη... Τους ήταν αδύνατο να κάνουν διαφορετικά. Αγαπούσαν τόσο την προσωπικότητα τους, που προσπαθούσαν να ταπεινώσουν με κάθε μέσο την προσωπικότητα του άλλου, ήταν ζήτημα τιμής... Η κατάρα βλέπετε.

Αφηγητής 1: Η κατάρα, θα έσπαγε μόνο εάν; Αυτό όμως δεν το γνώριζε κανείς.

Αφηγητής 2: Όσπου μία μέρα...

Πράξη 2^η: Στη βιβλιοθήκη- Η κατάρα

(Στο σημείο αυτό κλείνει ο προβολέας και ανάβουν τα φώτα στη σκηνή. Η Κατερίνα εμφανίζεται στη βιβλιοθήκη του κάστρου, φαίνεται να ψάχνει για κάτι, παντού υπάρχουν σκονισμένες κούτες γεμάτες βιβλία. Σε μία από τις κούτες βρίσκει ένα παλιό μεσαιωνικό βιβλίο, είναι το ημερολόγιο του Κόμη και αρχίζει να το ξεφυλλίζει ώσπου βρίσκει την σελίδα που την ενδιαφέρει.)

Κατερίνα: Που να είναι άραγε; Δεν μπορεί κάπου εδώ θα είναι. Αυτό είναι!!! Καταπληκτικό!!! Το ημερολόγιο του.

Κόμης: «Είμαι παγιδευμένος ανάμεσα σ αυτό που πρέπει να είμαι και στο να μην είμαι τίποτα για κανέναν». (ηχογραφημένο, με σκοπό να ακούγεται ότι η φωνή έρχεται από το παρελθόν)

Κατερίνα: Είμαι μόνος ... δεν υπάρχει ψυχή... (Ξεκινάει να διαβάσει το ημερολόγιο)

Κόμης: «...με εγκατέλειψε... Με πρόδωσε... δεν με αγάπησε ποτέ αληθινά... με πλησίασε επειδή κάτι ήθελε από εμένα... θα την εκδικηθώ... όλους θα τους εκδικηθώ... Θα μείνουν καταδικασμένοι να κουβαλάνε την αγωνία, και τον

τρόμο της πτώσης τους στο εσωτερικό κενό. Εκτός αν καταφέρουν 24 κάτοικοι του χωριού, να συνεργαστούν όλοι μαζί για μία μοναχά ώρα, μία μόνο... μία ... Μόνο τότε ...» (ηχογραφημένο).

Κατερίνα: Έλεος ! Που είναι η σελίδα;

Κόμης: «Υπάρχει όμως ένα μυστικό ... εάν το ξεχάσουν θα...» (ηχογραφημένο).

Κατερίνα: Θα; Τι θα;...(αγωνία δεν βρίσκει την συνέχεια η σελίδα έχει σκιστεί.)

(Εκείνη τη στιγμή μπαίνει ο Αντρέας στην σκηνή, η Κατερίνα είναι απορροφημένη στο διάβασμα. Ο Αντρέας περπατάει σιγά σιγά και ξεπροβάλλει μέσα από τους θεατές, φοράει μία μαύρη μάσκα με σκοπό να τρομάξει την Κατερίνα. Πλησιάζει την Κατερίνα την πιάνει από τον ώμο... και την τρομάζει. Πέφτει κάτω από τα γέλια ενώ η Κατερίνα φανερά εκνευρισμένη του φωνάζει)

Ανδρέας: Χα χα χα να έβλεπες την μούρη σου ήταν πολύ αστεία

Κατερίνα: Απάντησε μου σε κάτι, αφού είσαι βλάκας γιατί παριστάνεις τον ηλίθιο...

Ανδρέας: (γελάει σκάει στα γέλια...) Άντε άστα αυτά και πες μου τι κάνεις τόση ώρα εδώ μέσα , τι διαβάζεις ;

Κατερίνα: Για την κατάρρα

Ανδρέας: Ποια κατάρρα; Αααα για την κατάρρα!

Αντρέας: Ποια κατάρρα;

Κατερίνα: Αμάν πια συγκεντρώσου

Κατερίνα: Του χωριού μας

Αντρέας: Περσινά ξινά σταφύλια, που την θυμήθηκες

Κατερίνα : Θα την σπάσω

Ανδρέας: Βλακείες είναι δυνατόν να πιστεύεις σε τέτοια πράγματα

Κατερίνα: Και όμως υπάρχει δεν βλέπεις γύρω σου τι συμβαίνει;

Ανδρέας: Τι δηλαδή;

Κατερίνα: Εγώ, εγώ , εγώ ...

Αντρέας: Α ναι ΕΓΩ ... (χα, χα!)

Κατερίνα: Η κατάρρα πρέπει να σπάσει πάση θυσία

Αντρέας: Γιατί; Εσύ πάντα υποστήριζες ότι ο εγωισμός ήταν μία ξεκάθαρη έκφραση αυτοπεποίθησης, μια εκτίμηση για τον εαυτό μας- με την καλή έννοια ...

Κατερίνα: Κάνεις λάθος, την τελευταία φορά που έψαξα ανακάλυψα ότι σημαίνει μίζερος , τσιγκούνης , άθλιος , δύστροπος

Αντρέας: εμένα, όλα ίδια μου φαίνονται...

Κατερίνα :Όχι, δεν είναι έτσι, γιατί μίζερος είναι αυτός που αρνείται να δώσει, γιατί τα θέλει όλα δικά του. Είναι ο δύστυχος φουκαράς που δεν μπορεί να δει άλλες επιθυμίες πέρα από τις δικές του. Κατάλαβες;

(Ο προβολέας φωτίζει τον αφηγητή, στην σκηνή ημίφως η Κατερίνα και ο Αντρέας μένουν ακίνητοι όση ώρα αφηγείται ο αφηγητής. Μπαίνει πρώτα ο 2^{ος} αφηγητής και στέκεται δίπλα στη Κατερίνα).

Μουσική: η σονάτα του σεληνόφωτος

Αφηγητής 2: Αυτό σημαίνει μιζέρια στη κοινωνία μας. Όταν νιώθουμε τόσο σπουδαίοι και δεν αφήνουμε χώρο για τους άλλους, όταν πιστεύουμε ότι αξίζουμε πολλά και δεν μπορούμε να δούμε πέρα από την μύτη μας,

(Μπαίνει πρώτα ο 1^{ος} αφηγητής και στέκεται δίπλα στον Αντρέα).

Αφηγητής 1: Όταν φανταζόμαστε πως είμαστε υπέροχοι και δεν δεχόμαστε σε καμία περίπτωση να μείνει απραγματοποίητη η επιθυμία μας... Τότε συχνά , αυτά μας κάνουν εγωιστές και μίζερους ...μί - ζε- ρους!

(Η Κατερίνα κάθεται στο κέντρο της σκηνής ο προβολέας πέφτει πάνω της στην υπόλοιπη σκηνή σκοτάδι).

Αφηγητής 2: Η Κατερίνα έμεινε μόνη όλο το βράδυ. Αυτή τη φορά ήταν πολύ δύσκολο να σκεφτεί. Λίγο η μοναξιά, λίγο η κατάρρα, λίγο που τα νεύρα της είχαν σπάσει με την κατάσταση που επικρατούσε στο χωριό, λίγο που ο Ανδρέας αγαπούσε τον εαυτό του περισσότερο από... Δεν είχε σημασία, τι σημασία να είχε άλλωστε, η αγάπη είχε χαθεί μια για πάντα ... Και όμως αν έσπαγε την κατάρρα... αν είχε μία ιδέα που θα μπορούσαν να την ακολουθήσουν όλοι... Αν έβρισκε τα 24 άτομα και τα έπειθε... Αν...

Κατερίνα: Μα και βέβαια πως δεν το είχα σκεφτεί νωρίτερα!

(Η Κατερίνα μένει ακίνητη τα φώτα σβήνουν και η σονάτα του σεληνόφωτος συνεχίζει να παίζει) .

Πράξη 3^η: Η ιδέα

(Ο προβολέας πάνω στον αφηγητή. Στην σκηνή έχουν μαζευτεί και κάθονται 24 νεαροί μαθητές του Στραζά, η Κατερίνα παραμένει όρθια. Όλοι είναι ακίνητοι ώσπου να τελειώσει η αφήγηση).

Αφηγητής 2: Τους είχε μαζέψει όλους , ήταν όλοι εδώ , δεν πίστευε στα μάτια της , όχι ότι είχαν βρει την ιδέα της εξαιρετική , αλλά για πρώτη φορά είχαν όλοι την ίδια ιδέα... Όλοι μαζί θα ανέβαζαν μία παράσταση θεατρική που θα διαρκούσε μία συνεχόμενη ώρα. Ήταν πράγματι μία καταπληκτική ιδέα !!! Όμως η Κατερίνα δεν γνώριζε το μυστικό...

Πράξη 4^η: Τα 24 εγώ

1. Εγώ θέλω θα κάνω τον σκηνοθέτη και να λέω cuttttt !!!
2. Εγώ θέλω οπωσδήποτε να είμαι ο αφηγητής
3. Εγώ θέλω να επιμεληθώ την μουσική
4. Εγώ θέλω να το ανεβάσουμε πάση θυσία, ακόμα και αν χρειαστεί να εξαφανιστούν μερικοί παρείσακτοι.
5. Εγώ θέλω την ησυχία μου, μην με ζορίζετε και πολύ γιατί θα εκνευριστώ.
6. Εγώ θέλω να λέω στους ηθοποιούς τι να κάνουν πως λέγεται αυτό, α να σκηνοθέτης.
7. Εγώ θέλω να ανεβάσουμε κάτι παραδοσιακό
8. Εγώ θέλω να παίζω την τρελή θα την κάνω τέλεια
9. Εγώ θέλω να ανεβάσουμε οπωσδήποτε Μολιέρο είναι φοβερό έργο
10. Εγώ θέλω να παίζω πολλούς ρόλους δεν με νοιάζει.
11. Εγώ θέλω να περάσω καλά το θέατρο είναι καλή φάση
12. Εγώ βαριέμαι αλλά θα σας τιμήσω με την παρουσία μου
13. Εγώ θέλω να χαλαρώσω , δεν θέλω πίεση.
14. Εγώ θέλω να αράξω και δεν θέλω αντίρρηση .
15. Εγώ θέλω να εντυπωσιάσω το κοινό

16. Όχι εγώ θα πρωταγωνιστώ
17. Αν δεν είμαι εγώ η πρωταγωνίστρια το έργο θα πατώσει.
18. Εγώ θα παίξω μουσική live
19. Εγώ θέλω να τραγουδήσω, ξέρετε είμαι φοβερή.
- 20 . Εγώ θέλω ξεχωριστό ρόλο
- 21 Εγώ θέλω εεε θα το θυμηθώ... περιμένετε
- 22 Εγώ λέω ότι όλο αυτό είναι μία ανοησία, σιγά μην το ανεβάσουμε.
- 23 Ας κάνουμε μία προσπάθεια, αλλά εγώ θα πρωταγωνιστώ
- 24 Σταματήστε πια ! Και εγώ θέλω να σπάσω την κατάρρα ααα!

(Μένουν ακίνητοι πάνω στην σκηνή μέχρι να τελειώσει ο αφηγητής, το φώς πέφτει πάνω στον αφηγητή)

Αφηγητής 2: Μετά από τόσα εγώ, τι να πω και εγώ...

Πράξη 5^η: Η πρόταση

Κατερίνα: Είμαι περίεργη να δω τι έργο θα προτείνουν, ελπίζω να μην είναι καμία σαχλαμάρα, αν βέβαια τα βρήκαν και συμφώνησαν σε κάτι. Άντε να δω τι με περιμένει...

1. Ρωμαίος και Ιουλιέτα: εμφανίζεται στην σκηνή η Ιουλιέτα και ακολουθεί ο Ρωμαίος. Θα παρουσιάσουν αποσπάσματα από το έργο Ρωμαίος και Ιουλιέτα για δύο. Μία μοντέρνα διασκευή του κλασικού έργου του Σαίξπηρ.
2. Μην αρχίζεις τη Μουρμούρα: Μπαίνει στην σκηνή ο Χρήστος ο οποίος ζητάει από τον φίλο του τον Χάρη να τον βοηθήσει να ανεβάσει ένα θεατρικό έργο.
3. Lost on you: Εμφανίζονται στη σκηνή ένα ζευγάρι που βάζει ένα στοίχημα, ένα χορό. Κανείς όμως από τους δύο δεν ξέρει να χορεύει.
4. Shape of you: Εμφανίζεται στη σκηνή ένα ζευγάρι μποξέρ που βοηθάει ο ένας τον άλλον στην προετοιμασία ενός αγώνα. Κατά παράδοξο τρόπο δεν υπάρχει μεταξύ τους ανταγωνισμός.
5. Η κούκλα (Μπάρμπη): Εμφανίζονται στην σκηνή δυο κορίτσια. Το ένα ως κούκλα και το άλλο ως έφηβη που ως μόνη φιλοδοξία στη ζωή της είναι να μοιάσει στη Μπάρμπη.

6. Τεχνητή Νοημοσύνη: Εμφανίζεται η Έλλη με τον Άρη. Η Έλλη είναι Ρομπότ και ο Άρης ένας μοναχικός σαραντάρης. Η Έλλη παρόλο που δεν είναι άνθρωπος θα βοηθήσει τον Άρη να καταλάβει τα λάθη του και να αναθεωρήσει.
7. Η Αντιγόνη του Σοφοκλή : Εμφανίζεται στην σκηνή η Αντιγόνη που τολμάει να εναντιωθεί στον Κρέοντα βασιλιά της Θήβας. Ο Αίμωνας γιός του Κρέοντα προσπαθεί να πείσει τον πατέρα του να αναθεωρήσει τις απόψεις του.
8. Εκπαιδύοντας την Ρίτα: Εμφανίζεται στην σκηνή η Ρίτα μια αμόρφωτη κομμώτρια, η οποία γράφεται στο Ανοιχτό πανεπιστήμιο. Θα καταφέρει άραγε ο καθηγητής της να την εκπαιδεύσει, ή μέσα από την εκπαίδευση η Ρίτα θα χάσει τον πραγματικό της εαυτό. Το απόσπασμα θα αποδοθεί μουσικοκινητικά.
9. Όσα παίρνει ο άνεμος: Στη σκηνή εμφανίζεται ντυμένη με τουαλέτα εποχής η Σκάρλετ ο Χάρα και ο Red, ο οποίος την εγκαταλείπει μην αντέχοντας πια τις ιδιοτροπίες της- η τελευταία σκηνή του έργου.
10. Η στρίγγλα που έγινε αρνάκι: Εμφανίζεται στη σκηνή ο Πετρούκιος ο οποίος σκέφτεται τον τρόπο με τον οποίο θα προσεγγίσει την Κατερίνα για να την παντρευτεί. Η Κατερίνα του επιτίθεται λεκτικά και τον βάζει στη θέση του προσωρινά.
11. Το Φάντασμα της όπερας: Εμφανίζεται στην σκηνή μια νεαρή κοπέλα που παίζει φλάουτο. Το φάντασμα της όπερας την ακούει, γοητεύεται από τη μελωδία και προσπαθεί να την παρασύρει στις κατακόμβες του θεάτρου. Φοράει άσπρη μάσκα με μαύρη κάπα.
12. Χτυποκάρδια στα θρανία: Εμφανίζεται στη σκηνή ο δάσκαλος, οι μαθήτριες κάθονται στα θρανία και μπαίνει καθυστερημένη η Πετροβασίλη. Άραγε θα τα βγάλει πέρα με τον αυστηρό και αυταρχικό δάσκαλο.
13. Ο Φιλάργυρος του Μολιέρου: Εμφανίζεται στη σκηνή ο Αρμπαγκόν. Μέσα από τον μονόλογο που κάνει φαίνεται ξεκάθαρα η τσιγγουνιά του. Τον πλαισιώνει η Φροσύνη η οποία είναι προξενήτρα και προσπαθεί να κολακέψει τον Άρπαγκόν, με το αζημίωτο φυσικά.
14. Η Αλφαβήτα της εφηβείας-Γονείς: Είναι ένας αυτοσχεδιασμός όπου ένας έφηβος προσπαθεί να επικοινωνήσει με τη μητέρα του. Το εμπόδιο στην επικοινωνία τους είναι οι διαφορετικές προσδοκίες που έχει ο ένας για τον άλλο.

15. Το παραπέντε: 5 φίλοι προσπαθούν να βοηθήσουν μια πολύ καλή τους φίλη να πάρει μέρος στα καλλιστεία. Δυστυχώς όμως η φίλη τους έχει ένα πρόβλημα στο λόγο. Παρόλα αυτά το προσπαθούν.
16. Η Αλφαβήτα της εφηβείας-Βαρεμάρα: Δύο έφηβες καταγγέλλουν την βαρεμάρα που αισθάνονται συχνά οι έφηβοι.
17. Η Αλφαβήτα της εφηβείας-Καθηγητές: Δύο έφηβες δίνουν την συνταγή του καλού καθηγητή.
18. Ο Εγωισμός: Μια χορεύτρια διάσημη ερωτεύεται ένα ατάλαντο χορευτή.
19. Ο σωματοφύλακας: Εμφανίζεται στη σκηνή μία τραγουδίστρια η οποία αποχαιρετά τον αγαπημένο της με ένα τραγούδι.
20. Ο μονομάχος: Εμφανίζεται στη σκηνή ως μονομάχος και κάνει φιγούρα στην Κατερίνα.

Κατερίνα: (αγανακτισμένη). Είπαμε ένα έργο όχι 100. Μπορείτε να μου πείτε τι σχέση μπορεί να έχει ο Ρωμαίος και την Ιουλιέτα με μία στρίγγλα ; Ένα φάντασμα με ένα δάσκαλο, η Μπάρμπη με την Αντιγόνη, Ο φιλόργυρος με ένα Ρομπότ; Όσο για τα υπόλοιπα να μην τα σχολιάσω καλύτερα. Τι έχετε να πείτε ε; Μιλήστε; *(Μένουν ακίνητοι στη σκηνή τα φώτα κλείνουν και το φως πέφτει πάνω στον αφηγητή)*

Αφηγητής 2: Κι όμως είχαν σχέση ...έτσι δεν είναι ;μα το βλέπετε και εσείς;

Αφηγητής 1: Μα είναι ολοφάνερο !Αφηγητής 2: Κατάλαβα! ας αφήσουμε λοιπόν τους εγωισμούς και ας ασχοληθούμε με τον εαυτό μας... ωχ, *(ήχος που να καταλαβαίνουμε την έκπληξη του αφηγητή για αυτά που είπε)* η κατάρα... βλέπετε...(τον εγωισμό τον αποδίδει στην κατάρα και σηκώνει τους ώμους).

Πράξη 6^η : Το όνειρο

(Οι πρωταγωνιστές είναι ξαπλωμένοι όλοι κάτω στο πάτωμα και κοιμούνται. Οι αφηγητές πίσω από ένα άσπρο πανί και φαίνεται μόνο η σκιά τους).

Αφηγητής 1: Κουράστηκαν και η Κατερίνα ξέχασε το μυστικό. Κοιμήθηκαν χωρίς να το καταλάβουν. Όλοι ξέρουμε πως τα όνειρα είναι κάτι πολύ παράξενο. Δεν είναι η λογική που ξεκινάει το όνειρο αλλά η καρδιά, η επιθυμία.

Αφηγητής 2: Ναι, τότε είδαν αυτό το όνειρο , το όνειρό τους... ξέρετε στα όνειρα όλα μπορούν να συμβούν. Ακούστε λοιπόν...

Αφηγητής 1: Ξαφνικά όλα σβήσανε και έμειναν βυθισμένοι σε ένα βαθύ σκοτάδι. Όσπου το σκοτάδι παραμέρισε την θέση του στο φώς. Παρουσιάστηκε μπροστά τους ένα όν...

Μαθήτρια 1: Ποια είσαι ; Που βρισκόμαστε;

Ον: *(Ακούγεται μία φωνή- ηχογραφημένο)* Είμαι αυτό που λέμε στον κόσμο των ανθρώπων: συνείδηση. Βρίσκεστε στα έγκατα του εαυτού σας.

Μαθήτρια 2: Τι θέλεις από εμάς;

Ον: *(ηχογραφημένο)* Τι θέλετε εσείς από εμένα ;

Μαθήτρια 3: Τίποτα

Ον: *(ηχογραφημένο)* κι όμως εσείς με καλέσατε, για αυτό θα πρέπει να λύσετε ένα αίνιγμα, διαφορετικά θα βρεθείτε στη χώρα της μοναξιάς μια για πάντα...

Αφηγητής 2: Ξαφνικά βρέθηκαν μπροστά σε ένα τραπέζι και όλοι ως δια μαγείας κρατούσαν ένα κουτάλι που έφτανε ως το κέντρο του τραπεζιού. Τα κουτάλια είχαν διπλάσιο μέγεθος από τα χέρια τους και ήταν κολλημένα στις παλάμες τους. Με αυτό τον τρόπο όλοι μπορούσαν να πλησιάσουν το φαγητό αλλά κανένας δεν μπορούσε να φάει. Η κατάσταση ήταν τόσο απελπιστική που στην αρχή τρώμαζαν.

Αφηγητής 1: Το ον τους έδωσε δύο λεπτά καιρό να αποφασίσουν, δύο λεπτά μονάχα διαφορετικά... *(ακούγεται ο ήχος του ρολογιού)*

Αφηγητής 2: Τους φάνηκε αστείο ... μα αρκεί ο ένας να τάιζε τον άλλο, ήταν τόσο απλό. Κανείς όμως δεν βρήκε το θάρρος να κάνει την αρχή... Έμειναν ακίνητοι με το βλέμμα να κοιτάζει το άπειρο, *(Τικ. Τακ... Όλοι μένουν ακίνητοι)*. Η κατάρρα βλέπετε...

Πράξη 7^η: Η χώρα της μοναξιάς

Μαθήτρια 1: όνειρο ήταν, χώρα της μοναξιάς, ας γελάσω.

Μαθήτρια 2: Τι όνειρο και αυτό, όλο βλακείες βλέπω τώρα τελευταία Μαθήτρια 3 : Τι εφιάλτης!

Μαθήτρια 4: Πω πω τι όνειρο και αυτό !

Μαθήτρια 5: Ούτε στα όνειρα δεν μπορούμε να τα βρούμε

Μαθήτρια 6: Τι κουφό όνειρο ... Μπορούμε όλοι μαζί να δούμε το ίδιο όνειρο; *(Μένουν ακίνητοι στην σκηνή, τα φώτα σβήνουν).*

Αφηγητής 2: Η Κατερίνα είχε αναλάβει την ευθύνη να ανακαλύψει το μυστικό, αν ξεχνούσε, θα καταδίκαζε τους φίλους της μια για πάντα στη χώρα της μοναξιάς. Δεν θα ξαναέβλεπε ποτέ πια τον Αντρέα, που τόσο αγαπούσε. Η μοναξιά είναι ένα καλό μέρος για να επισκεφτείς αλλά όχι για να μείνεις.

(Στη σκηνή βρίσκονται δύο καρέκλες. Στη μία κάθεται η Κατερίνα ακίνητη με το κεφάλι κατεβασμένο και στην άλλη με γυρισμένη την πλάτη ο Αντρέας ακίνητος. Δεν επικοινωνούν μεταξύ τους, ακούγεται μόνο ο αφηγητής. Ακούγονται οι δείκτες του ρολογιού να κυλούν γρήγορα. Η Κατερίνα και ο Αντρέας αρχίζουν να γερνάνε. Ξαφνικά μέσα από την σκηνή εμφανίζεται ένα κορίτσι πλησιάζει τους θεατές. Είναι η αφύπνιση της Κατερίνας και η συνείδηση του Αντρέα. Σηκώνεται ένα άσπρο πανί και πίσω από αυτό ξεχωρίζει η σκιά της Κατερίνας και του Αντρέα που είναι όρθιοι με τα χέρια ακουμπισμένα στο πανί, τα φώτα κλείνουν ακούγεται ένας ήχος Rewind και εμφανίζονται οι σκιές ενός μικρού κοριτσιού στη θέση της Κατερίνας και ενός μικρού αγοριού στη θέση του Αντρέα. Το κοριτσάκι χορεύει μπροστά από το πανί και της κάνει παρέα το αγοράκι. Επιστρέφουν πίσω από το πανί, όπου κλείνουν τα φώτα. Όση ώρα διαδραματίζονται όλα αυτά στη σκηνή το κορίτσι αφύπνιση μονολογεί.

Το κορίτσι - Συνείδηση: - Σήμερα το ξημέρωμα έζησα την παιδική μου ηλικία το πρωί και γύρω στο μεσημέρι έμπαινα ήδη στην εφηβεία μου. Και δεν είναι ότι τρόμαξα που ο χρόνος μου περνάει τόσο βιαστικά. Μόνο με ανησυχεί λίγο που σκέφτομαι ότι ίσως αύριο να είμαι πολύ μεγάλη για να κάνω όλα όσα άφησα σ εκκρεμότητα.

Ο Κόμης: *(ηχογράφηση).* Η Κατερίνα επιστρέφει στη σκηνή. Κάθεται στη καρέκλα μόνη της και ακούει τη φωνή του Κόμη: Είναι το συναίσθημα της απόρριψης που νιώθεις για τον ίδιο σου τον εαυτό Κατερίνα... Άκου το μυστικό Κατερίνα. Η αγάπη δεν εκβιάζεται, δίνεται απλόχερα. Ο εγωισμός δεν είναι αγάπη. Η ευτυχία έρχεται κατά επιλογή όχι κατά τύχη. Μην καταστρέφεις ότι έχεις επιθυμώντας πράγματα που δεν έχεις. Αποφάσισε Κατερίνα...

Πράξη 8^η : Η αφύπνιση

Το κορίτσι-Αφύπνιση: Όλα άρχισαν εκείνη την γκριζα μέρα που αφέθηκα να πω περήφανα: ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ και ντροπιασμένη και φοβισμένη κατέβασα το κεφάλι και άλλαξα τα λόγια και τις πράξεις μου και είπα: Εγώ θα έπρεπε να ήμουν...

Κατερίνα: Μα εγώ δεν είμαι αυτή που θα ήθελα να είμαι. Δεν είμαι αυτή που θα έπρεπε να είμαι. Δεν είμαι αυτή που η μαμά μου ήθελε να είμαι. Δεν είμαι καν αυτή που ήμουν. Εγώ είμαι αυτή που είμαι.

Αντρέας: Και εσύ δεν είσαι όπως χρειάζομαι να είσαι. Και εσύ δεν είσαι όπως ήσουν. Και εσύ δεν είσαι όπως συμφέρει εμένα. Και εσύ δεν είσαι όπως εγώ θέλω. Εσύ είσαι όπως εσύ.

Το κορίτσι-Αφύπνιση: Αν όλος ο κόσμος ήθελε να θέλει, και όλα θα είχαν γίνει κιόλας...

Ακούγεται ήχος επαναφοράς- rewind.

Επανάληψη ολόκληρης της σκηνής στη βιβλιοθήκη: (Η Κατερίνα βρίσκεται ξανά στη βιβλιοθήκη και διαβάζει το ημερολόγιο του Κόμη. Επιστρέφουμε ξανά στη πρώτη σκηνή. Ο Αντρέας περπατάει σιγά-σιγά για να τρομάξει την Κατερίνα, αυτή τη φορά όμως τη φοράει η Κατερίνα και τρομάζει αυτή τον Αντρέα. Ακούγεται η φωνή του Κόμη... ηχογραφημένη...

Κόμης: «Ο εγωισμός πρέπει πάντα να συγχωρείται, ξέρετε επειδή δεν υπάρχει ελπίδα σωτηρίας. Χα χα χα ...»

ΤΕΛΟΣ

ΤΡΑΓΟΥΔΙ: Λίγη αγάπη...

Όχι, δεν είμαστε παρένθεση, ούτε χωράμε σε έκθεση πραγμάτων και αριθμών. Είναι, είναι η ζωή ψευδαίσθηση και όπου χωράς αγάπα και σήκω ψηλά και πέταξε μακριά. Στα χρόνια τα φευγάτα, απάνταγες χορτάτα, στα χρόνια τα φευγάτα, από φιλιά γεμάτα.

Μια πλούσια ζωή από τη μιζέρια κέρδισε, μέθυσε και έπεσε σε κώμα. Τώρα τι ζητάμε, λίγη αγάπη οι φτωχοί, άντε δυο φιλάκια βρε ακόμα. Διώξε τα σκουπίδια που χεις βάλει στη ζωή, διώξε βρε τις άχρηστες τις ώρες και άστα τα πλούτη μόνο που χεις μέσα στην καρδιά, άντε βρε πριν έρθουν οι μπόρες.

Ποιος είπε να ζούμε βρε μοναχικά. Ποιος είπε να ζούμε με πολλά.

Πάψε να μαζεύεις παλιοαντικείμενα, πάψε του μυαλού τις αφθονίες, όσοι είναι μονάχοι τους με ψεύτικη καρδιά, να ξέρεις πως τους τρων οι αγωνίες.

Κι αν θαρρείς τα ρούχα σου πως είναι πια βαριά, πέτα τα και ξάπλωσε στο χώμα και άσε βρε τον ήλιο να φωτίσει την καρδιά, να τα καλύτερα τα χρόνια, τώρα που μικροί είμαστε ακόμα αγκαλιά, την ευτυχία δεν την φέρνει η μοναξιά.

(Εθνικό θέατρο, μουσική από το φιλόργυρο του Μολιέρου, Μουσική και στίχοι Κ. Μαραβέγιας)

Το έργο βασίστηκε σε κείμενα και αποσπάσματα:

1. Χόρχε Μπουκάι, *Να σου πω μια Ιστορία*
2. Σοφοκλή, *Αντιγόνη*
3. Σαίξπηρ, *Ρωμαίος και Ιουλιέτα, Το ημέρωμα της στρίγγλας*
4. Μολιέρου, *Ο φιλάργυρος*
5. Μάγιας Δεληβοριά, *Η αλφαβήτα της εφηβείας*

Και σε αποσπάσματα από ελληνικές και ξένες ταινίες

1. *Μην αρχίζεις τη Μουρμούρα*
2. *Τεχνητή νοημοσύνη*
3. *Όσα παίρνει ο άνεμος*
4. *Το φάντασμα της όπερας*
5. *Χτυποκάρδια στα θρανία*
6. *Στο παρά πέντε*
7. *Εκπαιδύοντας τη Ρίτα*
8. *Ο σωματοφύλακας*
9. *The gentleman's Wager*
10. *Shape of you*

Ευχαριστούμε πολύ για την υποστήριξη:

- Τον Διευθυντή του σχολείου μας κ. Κανιολάκη Γιάννη και τον σύλλογο διδασκόντων του ΓΕΛ Ατσιποπούλου.
- Την Περιφερειακή ενότητα Ρεθύμνης-Περιφέρεια Κρήτης.
- Το τμήμα Μηχανικών Μουσικής Τεχνολογίας και Ακουστικής του ΤΕΙ Κρήτης (Ρέθυμνο).
- Τους γονείς των μαθητών-ηθοποιών.
- Το σύλλογο γονέων και κηδεμόνων του ΓΕΛ Ατσιποπούλου
- Την κ. Μαρακάκη Δέσποινα και κ. Γυπαράκη Βασίλη (σκηνικά)
- Την κ. Παπαδάκη Σοφία και την ομάδα καρναβαλιού *Να τα Κεφάτα* (κουστούμια θεάτρου).
- Τον κ. Μαρακάκη Παναγιώτη (ηχογράφηση).

Στιγμιότυπα από την παράσταση του 2017

Στιγμιότυπα από την παράσταση του 2018

Photogr. Eleni Malliou

Λίγα λόγια για το έργο...

Μια ιστορία με πρωταγωνιστές 24 μαθητές που προσπαθούν να προετοιμάσουν μια θεατρική παράσταση με σκοπό να λύσουν μία κατάρα που είχε πέσει στο χωριό τους πριν από τρεις αιώνες. Αφορμή, όχι για να συνεργαστούν αλλά για να εκπληρώσει ο καθένας τις δικές του «Μεγάλες προσδοκίες». Θα καταφέρουν τελικά να λύσουν την κατάρα και να συνεργαστούν, έστω και για λίγο, όσο διαρκεί μία παράσταση;

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ
Περιφερειακής Ενότητας Ρεθύμνης
Περιφέρεια Κρήτης